

اثر تعدیل کنندگی پرولین، کیتوزان و مشتقات آن بر رنگیزه‌های فتوسنتزی، شاخص‌های کلروفیل فلورسانس، ویژگی‌های کیفی و عملکرد گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای (*Lycopersicon esculentum* Mill.) در شرایط کم‌آبیاری

محمد رضا شامخ، لیلا جعفری*، فرزین عبدالمهی

گروه باغبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه هرمزگان

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۲۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۹/۱۱/۲۸)

چکیده

اخیراً کاربرد ترکیبات زیستی جهت تعدیل اثرات تنش‌های محیطی در محصولات کشاورزی مورد توجه قرار گرفته است. بدین منظور برای بررسی اثر تعدیل کنندگی برخی ترکیبات زیستی بر شاخص‌های فلورسانس، رنگیزه‌های فتوسنتزی و عملکرد گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای در شرایط کم‌آبیاری آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه هرمزگان انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل سطوح آبیاری (آبیاری کامل به‌عنوان شاهد، کم‌آبیاری متوسط و شدید) به‌عنوان فاکتور اصلی و محلول‌پاشی ترکیبات زیستی به‌عنوان فاکتور فرعی شامل شاهد (بدون کاربرد ترکیبات زیستی)، پرولین، کیتوزان و مشتقات N-Succinyl و N,O-dicarboxymethylate کیتوزان (به ترتیب NSC و NOC) بودند. کاربرد ترکیبات زیستی در هر سطح آبیاری باعث افزایش میزان کلروفیل a نسبت کلروفیل a به b و کاروتنوئید در مقایسه با شاهد شد و بیشترین افزایش مربوط به ترکیب NSC بود. در اغلب موارد کاربرد ترکیبات زیستی باعث افزایش پرولین درونی برگ در شرایط کم‌آبیاری شد و بیشترین میزان افزایش با کاربرد پرولین خارجی مشاهده شد. بیشترین مقدار F_v/F_m در شرایط کم‌آبیاری متوسط و شدید به ترتیب با کاربرد کیتوزان و NSC به دست آمد که نشان‌دهنده افزایش ۲۲/۴ و ۲۱/۸ درصد در مقایسه با شاهد بود. بیشترین شاخص طعم با کاربرد کیتوزان در شرایط کم‌آبیاری شدید به دلیل افزایش TSS و TA به دست آمد. در بین ترکیبات زیستی، NSC و کیتوزان بیشترین تأثیر را در بهبود عملکرد میوه داشت به طوری که محلول‌پاشی گوجه‌فرنگی با ترکیب NSC باعث افزایش عملکرد میوه در سطوح آبیاری شاهد، کم‌آبیاری متوسط و شدید به ترتیب به میزان ۵/۳۲، ۱۷/۹۱ و ۳۳/۲۴ درصد در مقایسه با شاهد شد. لذا با توجه به نتایج به دست آمده، در شرایط کم‌آبیاری، کیتوزان و مشتقات آن با کارایی بیشتری در مقایسه با پرولین می‌توانند اثرات تنش خشکی بر گوجه‌فرنگی را کاهش دهند.

واژه‌های کلیدی: تنش خشکی، عملکرد میوه، گوجه‌فرنگی، مشتقات کیتوزان

مقدمه

این کاهش، به نحوه پاسخ گیاه به شرایط تنش بستگی دارد (Arbona et al., 2017; Zhou et al., 2017). با توجه به پراکنش نامناسب زمانی و مکانی بارندگی، تولید هرگونه مواد

تنش‌های محیطی از جمله کمبود آب از عوامل اصلی کاهش عملکرد محصولات کشاورزی از جمله سبزیجات می‌باشند؛ که

* نویسنده مسؤل، نشانی پست الکترونیکی: jafari.leila@hormozgan.ac.ir

غذایی و محصولات کشاورزی منوط به استفاده صحیح و منطقی از منابع محدود آب، می‌باشد. در این شرایط آب آبیاری مهم‌ترین نهاده تولید کشاورزی است (Alizadeh and Kamali, 2007). گوجه‌فرنگی (*Lycopersicon esculentum* Mill.) یکی از مهم‌ترین گیاهان خانواده بادنجانیان (Solanacea) می‌باشد که تنش خشکی موجب کاهش عملکرد و کیفیت میوه آن می‌گردد (Sadashiva et al., 2016; Zhou et al., 2017).

روش کم آبیاری (Deficit Irrigation)، یا اعمال کم آبیاری در یک مرحله رشدی و یا در تمام فصل رشد (Geerts and Raes, 2009)، در دهه‌های اخیر به منظور مدیریت منابع آب همراه با تولید حداکثر محصولات کشاورزی از جمله گوجه‌فرنگی در شرایط کم‌آبی توسط محققان و کشاورزان مورد توجه قرار گرفته است (Khapte et al., 2019; Galindo et al., 2018). در یک مطالعه مروری که در رابطه با تأثیر کم آبیاری بر ویژگی‌های کیفی و کمی گوجه‌فرنگی انجام شد ویژگی‌های کیفی گوجه‌فرنگی در مقایسه با صفات کمی، به میزان بیشتری تحت تأثیر کم آبیاری قرار گرفت (Khapte et al., 2019). در مطالعه‌ای دیگر که توسط Cosic و همکاران (۲۰۱۵) انجام شد، کم آبیاری در گوجه‌فرنگی اگر چه باعث کاهش عملکرد میوه گردید اما این کاهش عملکرد از طریق بهبود ویژگی‌های کیفی میوه و افزایش کارایی مصرف آب جبران شد.

شرایط کمبود آب از طریق اثر مخرب بر واکنش‌های نوری فتوسنتز گیاه موجب کاهش حداکثر کارایی کوانتومی فتوسنتز II (F_v/F_m) (کارایی فتوسنتز II)، کاهش عملکرد کوانتومی و در نتیجه کاهش ظرفیت فتوسنتزی می‌شود (Dalal and Tripathy, 2018). از طرف دیگر تنش‌های محیطی با ایجاد خسارت به مراکز واکنش فتوسنتز II موجب تشدید فلورسانس اولیه (F_0) می‌شوند (Rahbarian et al., 2011). وقتی شدت نور کامل باشد فلورسانس از مقدار F_0 به حداکثر مقدار خود یعنی F_m می‌رسد. تنش‌ها غالباً سبب افزایش فلورسانس اولیه و کاهش فلورسانس متغیر (F_v) و در نتیجه کاهش F_v/F_m می‌گردد (Rahbarian et al., 2011; Li et al., 2017; Sharif et al., 2018).

گزارش شده است که کارایی فتوسنتز II همبستگی مثبت با تحمل به خشکی در گیاهان داشته و در اثر تنش مقدار آن کاهش می‌یابد (Chen et al., 2016). شواهد اندکی مبنی بر کاهش کارایی فتوسنتز II در اثر تنش خشکی در گوجه‌فرنگی وجود دارد (Bahadur et al., 2015). در سال ۲۰۰۰، محققین برای ارزیابی کارایی فتوسنتز گیاهان در شرایط تنش شاخص کارایی (Performance Index = PI) را معرفی کردند که معیاری از تراکم مراکز واکنشی فتوسنتز، کارایی کوانتوم و کارایی انتقال انرژی برانگیخته در زنجیره انتقال الکترون بود (Strasser et al., 2000). از طرفی شاخص PI در مقایسه با F_v/F_m به تنش‌های محیطی حساس‌تر بوده و در نتیجه جهت ارزیابی سرعت فتوسنتز گیاه در این شرایط مناسب‌تر است (Brestic and Zivcak, 2013).

استفاده از روش‌های زیستی از جمله اسمولیت‌های (املاح) سازگار که موجب تعدیل اثرات مخرب تنش کم‌آبی بر رشد و عملکرد گیاهان زراعی شود ضروری به نظر می‌رسد (Arbona et al., 2017). پرولین یکی از مهم‌ترین اسمولیت‌های سازگار است که در شرایط تنش خشکی و شوری از طریق تنظیم اسمزی باعث افزایش سازگاری گیاه به تنش خشکی می‌شود (Sharma et al., 2019). هر چند تأثیر مثبت کاربرد خارجی پرولین در بهبود رشد و عملکرد گوجه‌فرنگی در شرایط تنش شوری مورد توجه برخی محققین بوده است (پورسلطان هوجقان و همکاران، ۱۳۹۶؛ Kahlaoui et al., 2014) ولی درباره تأثیر مثبت پرولین بر رشد گوجه‌فرنگی در شرایط کم آبی پژوهشی انجام نشده است. با این حال، Li و همکاران (۲۰۱۶ و ۲۰۱۸) برخی ژن‌های کدکننده ساخت اسمولیت‌های ثانویه مانند پرولین را از گونه وحشی پنلی (*penelli*) به گونه زراعی منتقل کردند. افزودن ژن‌های کدکننده تولید پرولین در گوجه‌فرنگی باعث افزایش مقاومت به تنش خشکی گردید.

در کشاورزی پایدار کاربرد کیتوزان به‌عنوان الیسیتور زیستی در بهبود ویژگی‌های کمی و کیفی محصولات کشاورزی مطرح شده است (Crini 2019; Emami Bistgani et al., 2017; Sharif et al., 2018). این ترکیب با افزایش

استفاده از روش‌های زیستی از جمله اسمولیت‌های (املاح) سازگار که موجب تعدیل اثرات مخرب تنش کم‌آبی بر رشد و عملکرد گیاهان زراعی شود ضروری به نظر می‌رسد (Arbona et al., 2017). پرولین یکی از مهم‌ترین اسمولیت‌های سازگار است که در شرایط تنش خشکی و شوری از طریق تنظیم اسمزی باعث افزایش سازگاری گیاه به تنش خشکی می‌شود (Sharma et al., 2019). هر چند تأثیر مثبت کاربرد خارجی پرولین در بهبود رشد و عملکرد گوجه‌فرنگی در شرایط تنش شوری مورد توجه برخی محققین بوده است (پورسلطان هوجقان و همکاران، ۱۳۹۶؛ Kahlaoui et al., 2014) ولی درباره تأثیر مثبت پرولین بر رشد گوجه‌فرنگی در شرایط کم آبی پژوهشی انجام نشده است. با این حال، Li و همکاران (۲۰۱۶ و ۲۰۱۸) برخی ژن‌های کدکننده ساخت اسمولیت‌های ثانویه مانند پرولین را از گونه وحشی پنلی (*penelli*) به گونه زراعی منتقل کردند. افزودن ژن‌های کدکننده تولید پرولین در گوجه‌فرنگی باعث افزایش مقاومت به تنش خشکی گردید.

در کشاورزی پایدار کاربرد کیتوزان به‌عنوان الیسیتور زیستی در بهبود ویژگی‌های کمی و کیفی محصولات کشاورزی مطرح شده است (Crini 2019; Emami Bistgani et al., 2017; Sharif et al., 2018). این ترکیب با افزایش

کربوکسی متیل هستند، در مقایسه با کیتوزان به دلیل حلالیت بیشتر و در نتیجه فعالیت زیستی بیشتر، در بهبود ویژگی‌های رویشی، بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی گیاهان در شرایط تنش خشکی کارایی بیشتری دارند به طوری که در این مطالعات این مشتقات به‌عنوان ترکیبات زیستی تعدیل‌کننده رشد گیاه در شرایط تنش‌های محیطی معرفی شده‌اند (Rabelo *et al.*, 2019; Dos Reis *et al.*, 2019). با توجه با اینکه در کشور ما هنوز پژوهشی در زمینه تأثیر مشتقات کیتوزان بر رشد گیاهان و مقایسه آن با سایر ترکیبات تعدیل‌کننده در شرایط تنش‌های محیطی انجام نشده است لذا این آزمایش با هدف بررسی تأثیر دو ترکیب جدیدان سوکسینیل و ان، او-دی کربوکسی متیل کیتوزان بر شاخص‌های فتوسنتز، ویژگی‌های رویشی و عملکرد گوجه‌فرنگی و مقایسه کارکرد آن‌ها با کاربرد پرولین و کیتوزان در شرایط کم آبیاری انجام شد.

مواد و روش‌ها

طرح آزمایشی: به‌منظور بررسی تأثیر تعدیل‌کننده‌های رشد گیاهی بر شاخص‌های فتوسنتز، ویژگی‌های رویشی و عملکرد گوجه‌فرنگی، آزمایشی به‌صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک کاملاً تصادفی در سال زراعی ۱۳۹۹-۱۳۹۸ در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه هرمزگان واقع در کیلومتر ۱۰ جاده میناب انجام شد. قبل از انجام آزمایش نمونه‌برداری خاک از عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر انجام شد و برای تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به آزمایشگاه خاک منتقل شد که نتایج آزمایش خاک در جدول ۱ ارائه شده است. فاکتورهای آزمایش شامل سطوح کم آبیاری به‌عنوان فاکتور اصلی در سه سطح شاهد، کم آبیاری متوسط و شدید به‌ترتیب براساس تأمین ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد تخلیه رطوبت سهل الوصول و سطوح ترکیبات زیستی بهبوددهنده رشد گیاهی به‌عنوان فاکتور فرعی در پنج سطح شاهد (بدون استفاده از ترکیبات زیستی) و ترکیبات زیستی شامل کیتوزان، مشتقات N-Succinyl و N,O-dicarboxymethylate کیتوزان و پرولین هر کدام به میزان ۰/۵ میلی‌گرم به‌ازای هر بوته گوجه‌فرنگی بودند. کیتوزان و پرولین

فعالیت آنزیم کیتیناز (Agrawal, 2002)، افزایش فعالیت آنتی-اکسیدانی (El-Tantawy *et al.*, 2009) و کاهش تعرق گیاه (Young *et al.*, 2005)، باعث افزایش سازگاری گیاه در برابر تنش‌های محیطی می‌شود.

در مطالعه‌ای که توسط Hassnain و همکاران (۲۰۲۰) انجام شد محلول‌پاشی کیتوزان با غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر از طریق افزایش کلروفیل برگ باعث بهبود ویژگی‌های کمی گوجه‌فرنگی از جمله ارتفاع بوته، تعداد میوه و وزن میوه در شرایط کم آبیاری گردید. همچنین گزارش شده است که محلول‌پاشی کیتوزان باعث بهبود ویژگی‌های کیفی میوه گوجه‌فرنگی می‌شود (Ghonomie *et al.*, 2010). از طرف دیگر استفاده از کیتوزان در شرایط تنش زیستی (بیماری بلایت) در گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای با افزایش سطح کیتیناز سبب کاهش چشمگیر خسارت بیماری و افزایش محصول نسبت به گیاهان شاهد شد (Sathiyabama *et al.*, 2013). در پژوهشی دیگر کاربرد کیتوزان باعث بهبود ویژگی‌های رویشی گوجه‌فرنگی در شرایط همزیستی با قارچ میکوریزا شد (El Amerany *et al.*, 2020).

اثر مثبت کاربرد کیتوزان بر رشد سایر گیاهان زراعی و باغی در شرایط تنش‌های محیطی نیز به اثبات رسیده است. محلول‌پاشی کیتوزان از طریق بهبود ویژگی‌های رویشی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی باعث افزایش عملکرد ذرت (*Zea mays*) (Dos Reis *et al.*, 2019)، ریحان (*Ocimum basilicum* L.) (Malekpoor *et al.*, 2016)، سیب‌زمینی (*Solanum tuberosum*) (Jiao *et al.*, 2012)، آفتابگردان (*Helianthus annuus*) (Cho *et al.*, 2008)، بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla* L.) (دهقانی و همکاران، ۱۳۹۸)، استویا (*Stevia rebaudiana* Bertoni) (مهرگان و همکاران، ۱۳۹۶)، کنجد (*Sesamum indicum* L.) (علوی اصل و همکاران، ۱۳۹۵)، گندم (*Triticum aestivum* L.) (بهبودی و همکاران، ۱۳۹۸) در شرایط تنش‌های محیطی از جمله تنش خشکی شد.

اخیراً ثابت شده است که برخی ترکیبات جدید مشتق از کیتوزان که دارای گروه‌های شیمیایی سوکسینیل و ان، او-دی

جدول ۱- برخی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک گلخانه در عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متر

بافت	هدایت الکتریکی دسی‌زیمنس بر متر	pH	مس	منگنز	آهن	روی	پتاسیم قابل دسترس	فسفر قابل دسترس	نیتروژن کل	کربن آلی
سیلتی-لوم	۱/۲۱	۷/۸۶	۰/۹	۶/۱	۷/۹	۰/۸	۵۱۹/۳۳	۶/۲۰	۰/۰۳	۰/۳۵

در روابط بالا θ_{TAW} ، θ_{FC} ، θ_{PWP} و θ_{RAW} به ترتیب کل آب قابل دسترس برای گیاه، رطوبت حجمی در حالت ظرفیت مزرعه، رطوبت حجمی در حالت نقطه پژمردگی دائم و آب سهل‌الوصول برای گیاه می‌باشند. MAD: حداکثر تخلیه مجاز رطوبتی که براساس دستورالعمل فائو ۵۶ عدد ۰/۴ در نظر گرفته شد (Allen et al., 1998)، D_{rz} : عمق ریشه گوجه‌فرنگی (میلی‌متر)، d: عمق آب آبیاری (میلی‌متر)، A: سطح هر کرت آزمایشی (متر مربع) و V: حجم آب آبیاری (لیتر). جهت اجرای دقیق تیمارهای کم آبیاری در هر نوبت آبیاری دبی ورودی به هر لوله فرعی با استفاده از روش حجمی اندازه‌گیری و سپس از رابطه ۵ زمان آبیاری محاسبه گردید:

$$t = (V/Q)/3600 \quad \text{رابطه (۵)}$$

در رابطه بالا t: زمان آبیاری (ساعت)، Q: دبی ورودی به لوله فرعی (لیتر بر ثانیه) است. همچنین ۱۵ روز پس از اعمال تنش و همزمان با تشکیل میوه، کود برگی فروست محصول شرکت Fruta LIV با نسبت ۳ در هزار روی گیاهان محلول‌پاشی شد.

سنتز مشتقات کیتوزان: برای سنتز مشتقات ان سوکسینیل و ان، او- دی کربوکسی متیل کیتوزان، از روش Rabelo و همکاران (۲۰۱۹) استفاده شد. برای سنتز ان سوکسینیل کیتوزان (NSC)، مقدار یک گرم کیتوزان در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول یک درصد استیک اسید گلاسیال حل شد. سپس به تدریج ۱/۸ گرم سوکسینیل انهدرید و ۲۰ میلی‌لیتر استون اضافه شد و مخلوط به دست آمده به مدت یک ساعت در دمای ۶۰ درجه قرار گرفت. پس از سرد شدن محلول، ۱۰۰ میلی‌لیتر اتیل الکل هیدراته افزوده و به مدت ۲۴ ساعت در دمای منفی ۱۶ درجه نگهداشته شد. سپس با افزودن سود مایع یک مولار، pH

از شرکت مرک (آلمان) خریداری شد. در این آزمایش از گوجه‌فرنگی رقم دافنیس تولیدشده در شرکت سینجتا استفاده شد. نشای مورد استفاده در مجتمع گلخانه‌ای حاجی‌آباد هرمزگان تولید و ۲۵ مهرماه ۱۳۹۸ در کرت‌های یک متر مربعی کشت شد. کشت نشاها پس از آبیاری کامل خاک و در ظرفیت زراعی با فاصله ۴۰ سانتی‌متر روی ردیف و ۷۰ سانتی‌متر بین ردیف انجام گرفت. میانگین دمای روزانه و شبانه به ترتیب 25 ± 2 و 15 ± 2 و رطوبت نسبی گلخانه بین ۵۵ تا ۷۰ درصد در نوسان بود.

اعمال تیمارهای کم آبیاری: جهت آبیاری گوجه‌فرنگی از روش آبیاری قطره‌ای نواری (تی‌تیپ)، استفاده شد. گیاهان تا دو هفته پس از انتقال نشا به منظور استقرار بهتر به صورت منظم و روزانه آبیاری شدند. برای اعمال تیمارهای آبیاری، حجم آب آبیاری تیمار شاهد، تیمارهای کم آبیاری متوسط و شدید به ترتیب براساس تأمین ۱۰۰، ۷۵ و ۵۰ درصد تخلیه رطوبت سهل‌الوصول، با اندازه‌گیری رطوبت خاک و با توجه به عمق توسعه ریشه محاسبه گردید. رطوبت خاک در حالت ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی دائم با استفاده از دستگاه صفحات فشاری به ترتیب به میزان ۲۰ و ۶ درصد وزنی تعیین گردید. درصد رطوبت حجمی خاک از حاصلضرب درصد رطوبت وزنی در وزن مخصوص ظاهری خاک به دست آمد. عمق و حجم آب آبیاری در هر نوبت به صورت روابط ذیل مشخص گردید.

$$\theta_{TAW} = \theta_{FC} - \theta_{PWP} \quad \text{رابطه (۱)}$$

$$\theta_{RAW} = \theta_{TAW} \times MAD \quad \text{رابطه (۲)}$$

$$d = \theta_{RAW} \times D_{rz} \quad \text{رابطه (۳)}$$

$$V = d \times A \quad \text{رابطه (۴)}$$

رابطه (۶) $Chl a = (19.3 \times A_{663} - 0.86 \times A_{645}) V / 100W$

رابطه (۷) $Chl b = (19.3 \times A_{645} - 3.6 \times A_{663}) V / 100W$

رابطه (۸) $Chl t: (22.9 \times A_{645} + 8.02 \times A_{663}) V / 100W$

رابطه (۹)

$Carotenoids = 100(A_{470}) - 3.27(mg chl a) - 104(mg chl b) / 227$

در روابط بالا $chl a$ ، $chl b$ ، $chl t$ ، A ، V و W به ترتیب مقدار کلروفیل a ، کلروفیل b ، کلروفیل کل، طول موج‌هایی که میزان جذب در آنها خوانده شد، حجم محلول صاف شده حاصل از سانتیفریژ و وزن تر نمونه گیاهی (برگ) برحسب گرم هستند.

اندازه‌گیری پرولین برگ: برای ارزیابی میزان پرولین برگ

از روش Bates و همکاران (۱۹۷۳) استفاده شد. ابتدا نیم گرم برگ تازه با ۱۰ میلی‌لیتر اسید سولفوریک ۳ درصد در هاون چینی کاملاً ساییده و در نهایت با کاغذ صافی صاف گردید. به ۲ میلی‌لیتر از محلول حاصل، ۲ میلی‌لیتر معرف ناین‌هیدرین و ۲ میلی‌لیتر اسید استیک گلاسیال اضافه و پس از قرارگیری در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت یک ساعت، لوله‌های محتوی محلول حاصل در یخ قرار گرفت تا سرد شدند. بعد از این مرحله، ۴ میلی‌لیتر تولوئن اضافه گردید. از فاز رویی برای اندازه‌گیری میزان پرولین با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر و قرائت در طول موج ۵۲۰ نانومتر استفاده شد. با استفاده از منحنی استاندارد، مقدار پرولین برحسب میکرومول بر گرم وزن تر محاسبه شد.

اندازه‌گیری شاخص‌های فلورسانس کلروفیل: برای

ارزیابی این شاخص‌ها از دستگاه کلروفیل فلوریمتر مدل Hanstech pocket PEA ساخت کشور تایوان استفاده شد. بدین صورت که دو هفته پس از محلول‌پاشی، ابتدا با اتصال گیره‌های دستگاه به جوان‌ترین برگ‌های توسعه‌یافته در یک سوم انتهایی بوته گوجه‌فرنگی، به مدت ۳۰ دقیقه در شرایط تاریکی قرار گرفتند. سپس با تابیدن نور قرمز توسط دستگاه اعداد مربوط به F_v/F_m و PI در برگ سازگار شده به شرایط تاریکی خوانده شد (Bahadur et al., 2015).

ارزیابی ویژگی‌های کیفی و عملکرد میوه: برای محاسبه

محلول به عدد ۱۰ رسید. سپس به تدریج استون اضافه شد. با افزودن حدود ۱۰۰ میلی‌لیتر اتیل الکل و با کمک قیف بوختر ذرات اضافی موجود جداسازی گردید. در نهایت توده بی‌شکل نرم سفید متمایل به زردان سوکسینیل کیتوزان به دست آمد.

برای سنتزان، او-دی کربوکسی متیل کیتوزان (NOC)، ابتدا ۵ گرم کیتوزان به ۵۰ میلی‌لیتر ایزوپروپیل الکل اضافه و به هم زده شد. سپس در طی ۲۵ دقیقه و به تدریج ۱۲ میلی‌لیتر سود مایع ۱۰ مولار به آن افزوده شد. مخلوط به دست آمده به مدت ۳۰ دقیقه به هم زده شد. سپس در طی ۵ دقیقه و در ۵ مرحله به تدریج ۳۰ گرم مونوکلرو استیک اسید اضافه گردید. مخلوط به دست آمده به مدت ۳ ساعت توسط همزن مغناطیسی و در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به هم زده شد. پس از این مدت محتویات سریعاً سرد شده و مواد جامد رسوب کرده با کاربرد ۱۰۰ میلی‌لیتر الکل خالص و توسط قیف بوختر تصفیه شد. ترکیب حاصل بلافاصله در آون و در دمای ۶۰ درجه تا زمان تشکیل رنگ زرد (محصول نهایی) قرار گرفت.

محلول‌پاشی ترکیبات: محلول‌پاشی هر کدام از ترکیبات

زیستی (کیتوزان، پرولین، NSC و NOC) به میزان ۰/۵ میلی‌گرم به‌ازای هر بوته گوجه‌فرنگی در دو نوبت یک روز قبل از شروع اعمال تیمارهای کم آبیاری و قبل از گلدهی و با محلول‌پاش دستی دو لیتری مدل SBC با امکان تنظیم فشار نازل، روی گیاهان مه‌پاشی شد (Rabelo et al., 2019). به‌طور متوسط برای هر گیاه ۳۰۰ میلی‌لیتر محلول اختصاص یافت.

اندازه‌گیری رنگیزه‌های گیاهی: میزان کلروفیل و

کاروتنوئید به روش آرنون (Arnon, 1949) اندازه‌گیری شد. یک گرم از برگ تازه با ۲۰ میلی‌لیتر استون ۸۰ درصد ساییده شد. عصاره حاصل برای ۱۰ دقیقه در دستگاه سانتیفریژ با دور ۶۰۰۰ دور در دقیقه قرار داده شد. از محلول رویی مقدار سه میلی‌لیتر به داخل کووت اسپکتروفتومتر ریخته شد و مقدار جذب در طول موج‌های ۶۶۳، ۶۴۵، ۴۷۰، به‌وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر مدل CE 2501، Cecil خوانده شد. مقدار کلروفیل a ، b ، کل و کاروتنوئید برحسب میلی‌گرم در گرم وزن تر برگ به ترتیب با استفاده از روابط ۶، ۷، ۸، ۹ محاسبه گردید.

ترکیب زیستی بر کلروفیل a در سطح یک درصد و بر سایر صفات در سطح پنج درصد معنی‌دار بود درحالی‌که بر میزان کلروفیل b اثر معنی‌داری نداشت (جدول ۲).

نتایج تجزیه واریانس اثر کم آبیاری و ترکیبات زیستی بر ویژگی‌های کیفی و عملکرد میوه گوجه‌فرنگی (جدول ۳) نشان داد که اثر کم آبیاری بر تغییرات کل مواد جامد محلول (TSS)، اسید آسکوربیک، اسید قابل تیتراسیون (TA) و عملکرد میوه در سطح یک درصد و بر شاخص طعم در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود اما کم آبیاری اثر معنی‌داری بر سفتی میوه نداشت. اثر کاربرد ترکیبات زیستی بر اسید آسکوربیک و عملکرد میوه در سطح یک درصد و بر شاخص طعم و سفتی میوه در سطح پنج درصد معنی‌دار شد درحالی‌که ترکیبات زیستی اثر معنی‌داری بر TSS و TA نداشتند. برهمکنش کم آبیاری با ترکیب زیستی اثر معنی‌دار در سطح پنج درصد بر صفات اسید آسکوربیک میوه، TA، سفتی و عملکرد میوه داشت ولی بر TSS و شاخص طعم اثر معنی‌دار نداشت (جدول ۳).

اثر برهمکنش کم آبیاری و ترکیب زیستی بر رنگیزه‌های

گیاهی گوجه‌فرنگی: نتایج جدول ۴ نشان داد که در هر سطح ترکیب زیستی، کم آبیاری باعث کاهش میزان رنگیزه‌های گیاهی گوجه‌فرنگی شد. به‌طوری‌که کم آبیاری شدید در شرایط عدم کاربرد ترکیبات زیستی باعث کاهش کلروفیل a ، کلروفیل کل، نسبت کلروفیل a به b و کارتنوئید به ترتیب به میزان ۲۵/۷، ۲۵/۵، ۲۳/۳ و ۶/۳۲ درصد در مقایسه با شاهد (آبیاری کامل) شد. مشابه این نتایج، تأثیر منفی کم آبیاری بر میزان کلروفیل a و کل (Celik et al., 2017; Zhou et al., 2017; Bahadur et al., 2015; Giannakoula and Ilias, 2013)، کارتنوئید (دانشمند، ۱۳۹۲؛ Celik et al., 2017) و کلروفیل کل (دانشمند، ۱۳۹۲؛ ساجدی نیا و همکاران، ۱۳۹۷) گوجه‌فرنگی گزارش شده است. به‌نظر می‌رسد در شرایط کمبود آب در اثر فعالیت آنزیم‌های کلروفیل‌لاز و پراکسیداز (Arbona et al., 2017) و همچنین تجمع گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) و پراکسید هیدروژن (Ajithkumar and Panneerselvam, 2014) رنگیزه‌های گیاهی تجزیه می‌شود. بر خلاف این نتایج برخی مطالعات نشان داده‌اند که در برخی

عملکرد میوه، میوه‌های رسیده در طی دوره رسیدگی هر بوته برداشت و توسط ترازوی دیجیتال وزن شدند و در پایان آزمایش مجموع وزن میوه‌ها به‌صورت عملکرد میوه در واحد سطح محاسبه شد. طی سه مرحله با انتخاب تصادفی ۱۰ میوه رسیده از هر بوته، ویژگی‌های کیفی شامل کل مواد جامد محلول (TSS) با استفاده از دستگاه رفراکتومتر دیجیتالی، مدل DBR95 برحسب عدد بریکس، آسکوربیک اسید عصاره میوه برحسب میلی‌گرم در ۱۰۰ گرم نمونه تر، با روش تیتراسیون با ۲ و ۶ دی کلروفنل ایندوفنل (Nielsen, 2017)، اسید قابل تیتراسیون (TA) عصاره میوه برحسب درصد اسید سیتریک با روش تیتراسیون سود ۰/۱ نرمال (AOAC, 1995)، سفتی میوه با استفاده از دستگاه سفتی‌سنج Force Gauge- Fruit Penetrometer، با قطر پروب ۸ میلی‌متر ارزیابی شد. برای تعیین شاخص طعم از رابطه ۱۰ (Zoran et al., 2014) استفاده شد.

$$\text{TI} = (\text{TSS}/20 \times \text{TA}) + \text{TA} \quad (10)$$

که در این رابطه TI، TSS و TA به ترتیب شاخص طعم، کل مواد جامد محلول و اسید قابل تیتراسیون میوه می‌باشد. در نهایت برای هر صفت کیفی در هر تیمار میانگین ۱۰ میوه به‌عنوان عدد نهایی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در پایان آزمایش، تجزیه واریانس داده‌های به‌دست آمده، به کمک برنامه آماری SAS (۹/۱) انجام شد. میانگین‌ها از طریق آزمون LSD در سطح آماری پنج درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

با بررسی نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول ۲) مشخص شد که کم آبیاری بر تمام صفات مربوط به رنگیزه گیاهی (به‌جز نسبت کلروفیل a به b)، پرولین و شاخص‌های فلورسانس کلروفیل در سطح یک درصد معنی‌دار بود. کاربرد ترکیبات زیستی بر میزان کلروفیل a و کلروفیل کل و شاخص‌های فلورسانس کلروفیل در سطح پنج درصد و بر میزان کلروفیل b ، نسبت کلروفیل a به b ، میزان کارتنوئید و پرولین در سطح یک درصد معنی‌دار بود. از طرف دیگر اثر متقابل کم آبیاری با

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس اثر کم آبیاری و ترکیبات زیستی بر رنگیزه‌های گیاهی، پرولین و شاخص‌های فلورسانس کلروفیل گوجه‌فرنگی

میانگین مربعات								درجه آزادی	منابع تغییر
PI	Fv/Fm	پرولین	کاروتنوئید	کلروفیل <i>a/b</i>	کلروفیل کل	کلروفیل <i>b</i>	کلروفیل <i>a</i>		
۰/۰۴۳	۰/۰۰۳	۰/۰۲	۰/۰۰۶	۰/۰۱۷	۰/۰۶۷	۰/۰۰۹	۰/۰۰۸	۲	تکرار
۷/۷۹۴**	۰/۱۱۹**	۰/۲۷**	۰/۱۲۳**	۰/۰۵۰	۱/۱۱۳**	۰/۰۸۸**	۰/۰۹۳**	۲	کم آبیاری
۰/۰۲۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۳	۰/۰۰۲	۰/۰۰۷	۰/۰۴۷	۰/۰۰۵	۰/۰۱۰	۴	خطای فرعی
۰/۲۶۳*	۰/۰۱۴*	۱/۱۶**	۰/۰۳۷**	۰/۹۹**	۰/۰۷۵*	۰/۰۱۰**	۰/۰۸۶*	۴	ترکیب زیستی
۰/۱۴۳*	۰/۰۱۳*	۰/۰۳*	۰/۰۶۱*	۰/۱۰۷*	۰/۰۸۵*	۰/۰۰۱	۰/۸۸۴**	۸	کم آبیاری × ترکیب زیستی
۰/۰۲۲	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۱۰	۰/۰۲۰	۰/۰۰۴	۰/۰۱۲	۲۴	خطای اصلی
۱۰/۳۳	۹/۵۸	۱۰/۸۲	۱۲/۴۹	۱۵/۲۸	۱۳/۳۱	۱۰/۵۹	۱۱/۱		ضریب تغییرات

*, ** به ترتیب نشان‌دهنده وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد می‌باشد.

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس اثر کم آبیاری و ترکیبات زیستی بر ویژگی‌های کیفی و عملکرد میوه گوجه‌فرنگی

میانگین مربعات						درجه آزادی	منابع تغییر
عملکرد میوه	سفتی میوه	شاخص طعم	اسید قابل تیتراسیون	اسید آسکوربیک میوه	کل مواد جامد محلول		
۸۵/۹۴	۰/۰۹	۰/۰۰۶	۰/۰۰۴	۰/۰۰۰۹	۰/۲۰	۲	تکرار
۳۱۴۶/۹۰**	۰/۰۳	۰/۰۳۴*	۰/۰۳۶**	۰/۰۲۴۶۹**	۲/۳۲**	۲	کم آبیاری
۱۳/۱۳	۰/۰۳	۰/۰۰۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۴	۰/۰۷۳	۴	خطای فرعی
۳۷۹/۵۷**	۰/۱۹*	۰/۰۱۱*	۰/۰۰۴	۰/۰۰۹۱**	۰/۰۶۴	۴	ترکیب زیستی
۱۲۲/۶۲*	۰/۱۵*	۰/۰۰۱	۰/۰۰۹*	۰/۰۰۰۲۸*	۰/۱۰۴	۸	کم آبیاری × ترکیب زیستی
۳۵/۱۴	۰/۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۰۶	۰/۰۶۰	۲۴	خطای اصلی
۱۰/۶۷	۱۰/۳۳	۵/۸۸	۱۱/۹۹	۵/۸۸	۹/۳۵		ضریب تغییرات

*, ** به ترتیب نشان‌دهنده وجود اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد می‌باشد.

آبیاری کامل (شاهد)، کم آبیاری متوسط و شدید باعث افزایش میزان کلروفیل *a* به ترتیب به میزان ۱۶/۴، ۱۱/۸ و ۲۰/۶ درصد در مقایسه با شاهد شد. از طرف دیگر در شرایط تنش متوسط کاربرد تمام ترکیبات زیستی توانستند میزان کلروفیل کل را مشابه با در تیمار شاهد (آبیاری کامل بدون کاربرد ترکیبات زیستی) حفظ نمایند. کاربرد NSC در شرایط آبیاری کامل، کم آبیاری متوسط و شدید باعث افزایش نسبت کلروفیل *a* به *b* به ترتیب به میزان ۳۹/۰، ۲۱/۹ و ۴۱/۷ درصد گردید. بیشترین

ارقام گوجه‌فرنگی با افزایش تنش خشکی میزان رنگیزه‌های گیاهی افزایش می‌یابد (Zhou et al., 2017).

کاربرد ترکیبات زیستی در هر سطح آبیاری باعث افزایش میزان کلروفیل *a* و کل، نسبت کلروفیل *a* به *b* و کاروتنوئید برگ در مقایسه با شاهد شد که افزایش کلروفیل *a* و نسبت کلروفیل *a* به *b* تنها هنگام کاربرد NSC در شرایط آبیاری کامل و کم آبیاری شدید در مقایسه با شاهد بدون ترکیبات زیستی معنی‌دار بود (جدول ۴). به طوری که کاربرد NSC در شرایط

جدول ۴- اثر برهمکنش کم آبیاری و نوع ترکیبات زیستی بر رنگیزه‌های گیاهی و شاخص‌های فلورسانس کلروفیل گوجه‌فرنگی

کم آبیاری	ترکیب زیستی	کلروفیل <i>a</i>			کاروتنوئید کل	نسبت کلروفیل <i>a/b</i>	پرولین	Fv/Fm	PI
		میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ	میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ	میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ					
شاهد	شاهد	۱/۸۳ ^{bcd}	۲/۵۱ ^{abc}	۰/۴۳ ^{abc}	۲/۶۹ ^{ghi}	۰/۴۲ ^j	۰/۷۵ ^{abc}	۳/۲ ^{abc}	
کیتوزان	کیتوزان	۱/۹۴ ^{abc}	۲/۵۹ ^{abc}	۰/۴۴ ^{abc}	۲/۹۴ ^{def}	۰/۶۰ ^{fgh}	۰/۸۰ ^a	۳/۵ ^a	
شاهد	NOC	۲/۰۰ ^{ab}	۲/۷۱ ^a	۰/۴۳ ^{abc}	۲/۸۶ ^{efg}	۰/۴۵ ^{ij}	۰/۷۸ ^{ab}	۲/۹ ^{cde}	
	NSC	۲/۱۳ ^a	۲/۷۲ ^a	۰/۴۸ ^{ab}	۳/۷۴ ^a	۰/۵۸ ^{f-i}	۰/۷۸ ^{ab}	۳/۳ ^{ab}	
	پرولین	۱/۶۹ ^{cde}	۲/۳۴ ^{bcd}	۰/۵۰ ^a	۲/۶۰ ^{hi}	۱/۱۵ ^c	۰/۷۹ ^a	۳/۰ ^{bcd}	
شاهد	شاهد	۱/۶۱ ^{de}	۲/۲۱ ^{cde}	۰/۳۷ ^{cd}	۲/۷۸ ^{fgh}	۰/۴۸ ^{hij}	۰/۵۸ ^{ef}	۲/۲ ^{gh}	
کیتوزان	کیتوزان	۱/۶۵ ^{de}	۲/۲۲ ^{cde}	۰/۴۰ ^{cd}	۲/۸۹ ^{d-g}	۰/۷۹ ^{de}	۰/۷۱ ^{a-d}	۲/۷ ^{de}	
متوسط	NOC	۱/۷۰ ^{cde}	۲/۲۸ ^{bcd}	۰/۳۹ ^{cd}	۲/۹۳ ^{def}	۰/۷۷ ^{de}	۰/۶۴ ^{def}	۲/۶ ^{ef}	
	NSC	۱/۸۰ ^{bcd}	۲/۳۷ ^{a-d}	۰/۴۴ ^{abc}	۳/۳۹ ^b	۰/۶۸ ^{efg}	۰/۶۹ ^{a-d}	۲/۸ ^{de}	
	پرولین	۱/۶۸ ^{de}	۲/۲۳ ^{cde}	۰/۴۳ ^{abc}	۳/۰۵ ^{cde}	۱/۴۳ ^b	۰/۶۸ ^{cd}	۲/۷ ^{de}	
شاهد	شاهد	۱/۳۶ ^f	۱/۸۷ ^e	۰/۳۳ ^d	۲/۵۲ ⁱ	۰/۵۵ ^{g-j}	۰/۵۵ ^f	۱/۴ ^k	
کیتوزان	کیتوزان	۱/۵۵ ^{ef}	۲/۰۶ ^{de}	۰/۳۸ ^{cd}	۳/۱۰ ^{ef}	۰/۸۴ ^d	۰/۶۴ ^{def}	۲/۳ ^{fg}	
شدید	NOC	۱/۵۸ ^{def}	۲/۰۷ ^{de}	۰/۳۹ ^{cd}	۳/۰۴ ^{cd}	۰/۷۰ ^{def}	۰/۵۵ ^f	۱/۸ ^{ij}	
	NSC	۱/۶۴ ^{de}	۲/۱۲ ^{de}	۰/۴۱ ^{bc}	۳/۵۷ ^{ab}	۰/۷۷ ^{de}	۰/۶۷ ^{cde}	۲/۰ ^{ghi}	
	پرولین	۱/۵۲ ^{ef}	۲/۰۴ ^{de}	۰/۳۹ ^{cd}	۳/۱۷ ^c	۱/۶۴ ^a	۰/۶۲ ^{def}	۱/۹ ^{hij}	

در هر ستون میانگین‌های دارای حرف مشترک از نظر آماری در سطح ۵ درصد با هم تفاوت معنی‌دار ندارند.

احتمالاً دلیلی بر کارایی بیشتر آن‌ها در گیاه می‌باشد. بر خلاف این نتایج Dos Reis و همکاران (۲۰۱۹) گزارش کردند که کاربرد کیتوزان در شرایط تنش خشکی به‌طور معنی‌دار در مقایسه با مشتقات کیتوزان NSC و NOC، کلروفیل *a* و کل برگ ذرت را افزایش می‌دهد. در مقابل کیتوزان قادر به افزایش معنی‌دار کلروفیل *a* و کاروتنوئید در گیاه آویشن (*Thymus daenesis* Gelak) نمی‌باشد (Emami Bistgani et al., 2017). از طرف دیگر مشخص شده است که افزایش نسبت کلروفیل *a* به *b* که با کاهش اندازه کمپلکس برداشت نور در فتوسیستم II همراه است منجر به ایجاد تعادل بین سرعت انتقال الکترون از فتوسیستم II و میزان برانگیختن فتوسیستم I توسط انرژی نورانی می‌گردد (Guo et al., 2016)؛ بنابراین به‌نظر می‌رسد ترکیبات زیستی به‌ویژه NSC با افزایش نسبت کلروفیل *a* به کلروفیل *b*، تعادل بین فتوسیستم I و II را حفظ کرده و از برانگیخته‌شدن بیش از حد (overexcitation) آن‌ها و در نتیجه

میزان کاروتنوئید برگ (۵۰ میلی‌گرم در گرم وزن برگ) در تیمار آبیاری کامل و کاربرد پرولین به‌دست آمد درحالی‌که در شرایط کم آبیاری شدید بیشترین میزان این رنگیزه (۰/۴۱ میلی‌گرم) با کاربرد ترکیب NSC مشاهده شد (جدول ۴).

مشابه این نتایج، گزارش شد که پلی‌مرهای زیستی مشتق شده از کیتوزان از جمله NSC باعث افزایش تمام رنگیزه‌های گیاهی از جمله کلروفیل *a* و کل و کاروتنوئید در شرایط تنش خشکی در گیاهان زراعی مختلف می‌گردد (Hassnain et al., 2020; Dos Reis et al., 2019; Dzung et al., 2011; Ali et al., 2008). این افزایش احتمالاً به‌دلیل نقش کیتوزان و مشتقات آن در افزایش بیوستز هورمون سیتوکینین در گیاه می‌باشد (Farouk et al., 2008; Farouk and Amany, 2012). نتایج برخی مطالعات حاکی از آن است که مشتقات کیتوزان در مقایسه با کیتوزان حلالیت و فعالیت بیولوژیکی بیشتری در سلول‌های زنده داشته (Muley et al., 2019) که این موضوع

کارایی فتوسیستم II (F_v/F_m) و کارایی فتوستنز (PI) به‌طور معنی‌دار در مقایسه با شاهد شد و شاخص PI در مقایسه با شاخص F_v/F_m حساسیت بیشتری به شرایط کم آبیاری داشت (جدول ۴). مشابه این نتایج، کم آبیاری باعث کاهش معنی‌دار شاخص F_v/F_m در گوجه‌فرنگی گردید (Zhou *et al.*, 2017; Bahadur *et al.*, 2015). از طرف دیگر تحقیقات مختلف نشان داده‌اند که تنش خشکی باعث کاهش معنی‌دار بیشتر شاخص PI در مقایسه با شاخص F_v/F_m در گیاهان زراعی مختلف از جمله گوجه‌فرنگی می‌شود (Conti *et al.*, 2019; Strasser *et al.*, 2000; Jiang *et al.*, 2006; Christen *et al.*, 2007; Okarroum *et al.*, 2009; Zivcak *et al.*, 2008). برخی محققین مقادیر F_v/F_m در ارقام گوجه‌فرنگی اصلاح‌شده مقاوم به تنش‌های محیطی را ۰/۷ تا ۰/۷۷ اعلام کردند (Joshua-*et al.*, 2015; Otieno *et al.*, 2009; Zhou *et al.*, 2015). در این مطالعه در شرایط کم آبیاری ملایم و شدید مقدار این شاخص در رقم دافنیس گوجه‌فرنگی گلخانه‌ای به ترتیب ۰/۶۶ و ۰/۶۱ بود لذا احتمالاً این رقم به خشکی حساس می‌باشد.

کاربرد ترکیبات زیستی در هر سطح آبیاری باعث افزایش نسبت F_v/F_m در مقایسه با شاهد (بدون ترکیب زیستی) شد. به‌طوری‌که در شرایط کم آبیاری متوسط و شدید به ترتیب با کاربرد کیتوزان و NSC این شاخص ۲۲/۴ و ۲۱/۸ درصد در مقایسه با شاهد افزایش یافت (جدول ۴). مشابه این نتایج Dos Reis و همکاران در سال ۲۰۱۹ نشان دادند که در شرایط تنش با کاربرد کیتوزان و یا ترکیب مشتق‌شده از آن می‌توان شاخص F_v/F_m را بهبود و در نتیجه خسارت وارده به سیستم فتوسنتزی گیاه را محدود کرد.

نتایج جدول ۴ نشان داد که بیشترین میزان PI (۳/۵) با محلول‌پاشی کیتوزان در شرایط آبیاری کامل به‌دست آمد هر چند در شرایط آبیاری کامل (شاهد) هیچ یک از ترکیبات زیستی نتوانست این شاخص را به‌طور معنی‌دار در مقایسه با شاهد افزایش دهد. بیشترین میزان PI در شرایط کم آبیاری متوسط (۲/۸) و شدید (۲/۳) به ترتیب با کاربرد NSC و کیتوزان به‌دست آمد که بیانگر افزایش معنی‌دار این شاخص به ترتیب به میزان ۲۷/۳ و ۶۴/۳ درصد در مقایسه با شاهد

تخریب سیستم فتوسنتزی گیاه در شرایط تنش خشکی جلوگیری می‌کند.

اثر برهمکنش کم آبیاری و ترکیب زیستی بر میزان پرولین برگ گوجه‌فرنگی: در تمام ترکیبات زیستی، کم آبیاری باعث افزایش میزان پرولین برگ در مقایسه با شاهد (آبیاری کامل) شد که این افزایش در اغلب موارد معنی‌دار بود (جدول ۴). مشابه این نتایج گزارش شده است که با افزایش شدت تنش‌های محیطی از جمله کم آبیاری میزان پرولین به‌عنوان یک مکانیسم دفاعی در گیاه گوجه‌فرنگی افزایش می‌یابد (Chitarra *et al.*, 2016; Kahlaoui *et al.*, 2014). نتایج محققان نشان داد که تنش خشکی از دو طریق افزایش بیوستنز پرولین و همچنین کاهش فعالیت آنزیم‌های دخیل در تجزیه آن باعث افزایش این ترکیب در سلول‌های گیاهی می‌شود (Rahdari and Hoseini, 2012). کاربرد ترکیبات زیستی در تمام سطوح آبیاری باعث افزایش میزان پرولین برگ شد و در شرایط کم آبیاری متوسط و شدید با محلول‌پاشی تمام ترکیبات زیستی، پرولین داخلی به‌طور معنی‌دار در مقایسه با شاهد افزایش یافت. در بین ترکیبات به‌کار رفته، پرولین بیشترین نقش را در افزایش پرولین داخلی گیاه ایفا کرد. در هر سه سطح آبیاری با محلول‌پاشی پرولین، میزان پرولین داخلی برگ به‌طور معنی‌دار در مقایسه با سایر ترکیبات زیستی بیشتر بود. در شرایط کم آبیاری شدید محلول‌پاشی کیتوزان، NSC، NOC و پرولین باعث افزایش پرولین داخلی به ترتیب به میزان ۵۲/۷۳، ۲۷/۲۷، ۴۰/۰۰ و ۱۹۸/۱۸ درصد در مقایسه با شاهد شد (جدول ۴). در رابطه با تأثیر کیتوزان و مشتقات آن بر پرولین داخلی گوجه‌فرنگی در شرایط کم آبیاری مطالعه‌ای صورت نگرفته است اما مشابه این نتایج، گزارش شده است که کاربرد کیتوزان باعث افزایش پرولین داخلی گلرنگ (*Carthamus thinctorius* L.) (امیری و همکاران، ۱۳۹۴)، ریحان (*Ocimum basilicum* L.) (ملک‌پور و همکاران، ۱۳۹۵) در شرایط تنش خشکی می‌شود.

اثر برهمکنش کم آبیاری و ترکیب زیستی بر شاخص‌های فلورسانس کلروفیل گوجه‌فرنگی: در تمام ترکیبات زیستی کم آبیاری باعث کاهش شاخص‌های حداکثر

فعالیت آنزیم هگزوکیناز در برگ گوجه‌فرنگی تسریع شده و در نتیجه در برگ سنتز قند و اسیدهای آلی افزایش می‌یابد (Dai et al., 1999) از آن‌جا که میوه گوجه‌فرنگی منبع قوی برای جذب اسیدهای آلی و هیدرات کربن است، این ترکیبات در میوه تجمع یافته و باعث افزایش TA میوه می‌شود (Chen et al., 2014).

کاربرد ترکیبات زیستی در سطوح مختلف آبیاری تغییر معنی‌داری را در اسید قابل تیتراسیون ایجاد نکردند (جدول ۵). در مجموع بیشترین میزان این صفت در شرایط کم آبیاری شدید و کاربرد NSC (۰/۶۳ درصد) به‌دست آمد (جدول ۵).

بیشترین میزان اسید آسکوربیک میوه (۰/۴۰ میلی‌گرم بر گرم وزن‌تر) به‌طور مشابه در آبیاری کامل (شاهد) و با کاربرد کیتوزان، NOC و NSC به‌دست آمد. درحالی‌که محلول‌پاشی پرولین باعث کاهش معنی‌دار این صفت در مقایسه با سایر ترکیبات زیستی در شرایط آبیاری کامل گردید (جدول ۵). گزارش شده است که در شرایط تنش‌های محیطی متوسط مشتقات کیتوزان از طریق بهبود فعالیت آنزیم‌های دخیل در فعالیت‌های فتوسنتزی باعث افزایش سنتز اسیدهای آلی از جمله اسید آسکوربیک در گیاهان می‌شود (Dos Reis et al., 2015; Chamnanmanoontham et al., 2019). کاربرد ترکیبات زیستی در شرایط کم آبیاری شدید نتوانست تغییر معنی‌داری در میزان اسید آسکوربیک گوجه‌فرنگی ایجاد کند (جدول ۵). به‌نظر می‌رسد در شرایط کم آبیاری شدید به‌دلیل تحریک سنتز ترکیبات حاوی گونه‌های فعال اکسیژن از جمله پراکسید هیدروژن (Tonhati et al., 2020)، تخریب اسید آسکوربیک تشدید و در نتیجه کاربرد ترکیبات زیستی نتواند منجر به بهبود این شاخص شود.

در اغلب موارد کم آبیاری شدید و متوسط باعث افزایش جزئی سفتی میوه شد (جدول ۵). سفتی میوه به‌دلیل نقش مهمی که در افزایش عمر انبارمانی میوه ایفا می‌کند از اهمیت زیادی برخوردار است. مطالعات نشان داده است که کم آبیاری به‌ویژه در مراحل زایشی باعث افزایش سفتی میوه گوجه‌فرنگی می‌شود (Cui et al., 2020; Patane and Cosentino, 2010).

می‌باشد. نتایج برخی مطالعات نشان داده است که کیتوزان و ترکیبات زیستی مشتق‌شده از آن از طریق حفظ یا افزایش میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی و افزایش کارایی فتوسیستم II (Dos Reis et al., 2019) و بهبود هدایت روزنه‌ای و در نتیجه افزایش جذب دی‌اکسید کربن (Mirajkar et al., 2019) باعث افزایش شاخص کارایی فتوسنتز در شرایط تنش خشکی می‌شود.

اثر برهمکنش کم آبیاری و ترکیب زیستی بر ویژگی‌های

کیفی و عملکرد میوه گوجه‌فرنگی: در تمام ترکیبات زیستی، کم آبیاری متوسط و شدید باعث کاهش معنی‌دار میزان اسید آسکوربیک میوه شدند (جدول ۵). مشابه این نتایج پوزش شیرازی و همکاران (۱۳۹۲) نشان دادند که کم آبیاری در طول فصل رشد باعث کاهش معنی‌دار اسید آسکوربیک میوه گوجه‌فرنگی می‌شود. مطالعات نشان داده است که تأثیر تنش خشکی بر آسکوربیک اسید میوه گوجه‌فرنگی به شدت به زمان وقوع تنش بستگی دارد (Khapte et al., 2019). اگر کم آبیاری در سرتاسر فصل رشد گوجه‌فرنگی رخ دهد اغلب از طریق کاهش ظرفیت فتوسنتزی و تولید کمتر اسیدهای آلی باعث کاهش میزان آسکوربیک اسید می‌گردد. در حالی‌که اگر تنش خشکی فقط در اواخر فصل رشد و زمان تشکیل میوه رخ دهد، به‌دلیل کاهش آب میوه، میزان تجمع آسکوربیک اسید در میوه گوجه‌فرنگی افزایش و باعث بهبود کیفیت میوه می‌گردد (Cui et al., 2020; Khapte et al., 2019; Chen et al., 2013, 2010; Patane and Cosentino, 2014).

اسید قابل تیتراسیون میوه با اعمال کم آبیاری در تمام ترکیبات زیستی افزایش یافت و این افزایش برای کم آبیاری شدید معنی‌دار بود (جدول ۵). مشابه این نتایج گزارش شده است که کم آبیاری باعث افزایش TA میوه گوجه‌فرنگی می‌شود (اصفهان‌ی و همکاران، ۱۳۹۶; Cui et al., 2020; Agbemafle et al., 2014; Chen et al., 2013; Nangare et al., 2016). به‌نظر می‌رسد در شرایط کم آبی به‌دلیل کاهش اندازه و آب میوه، غلظت اسیدهای آلی و در نتیجه TA افزایش یابد (اصفهان‌ی و همکاران، ۱۳۹۶). از طرف دیگر گزارش شده است که در شرایط تنش خشکی پیری برگ به‌دلیل افزایش

جدول ۵- اثر برهمکنش کم آبیاری و نوع ترکیبات زیستی بر ویژگی‌های کیفی و عملکرد میوه گوجه‌فرنگی

کم آبیاری	ترکیب زیستی	اسید آسکوربیک میوه (میلی‌گرم بر گرم وزن تر)	اسید قابل تیتراسیون (درصد)	سفتی میوه (کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع)	عملکرد میوه (تن در هکتار)
	شاهد	۰/۳۸۷ ^{ab}	۰/۵۲ ^{c-g}	۲/۴۷ ^{ab}	۱۴۷/۲۲ ^{ab}
	کیتوزان	۰/۳۹۷ ^a	۰/۴۹ ^{fg}	۲/۱۲ ^{bc}	۱۴۹/۶۴ ^{ab}
شاهد	NOC	۰/۴۰۰ ^a	۰/۵۰ ^{efg}	۱/۹۲ ^c	۱۴۳/۷۷ ^{bc}
	NSC	۰/۴۰۰ ^a	۰/۵۱ ^{d-g}	۱/۹۵ ^c	۱۵۵/۰۶ ^a
	پرولین	۰/۳۸۰ ^b	۰/۴۷ ^g	۲/۱۸ ^{bc}	۱۴۳/۲۸ ^{bc}
	شاهد	۰/۳۳۳ ^{cd}	۰/۵۵ ^{b-f}	۲/۰۱ ^c	۱۱۶/۹۸ ^{def}
	کیتوزان	۰/۳۱۰ ^e	۰/۵۶ ^{a-f}	۲/۱۳ ^{bc}	۱۲۴/۶۱ ^d
متوسط	NOC	۰/۳۵۰ ^c	۰/۵۱ ^{d-g}	۱/۹۵ ^c	۱۱۰/۱۱ ^{fg}
	NSC	۰/۳۵۰ ^c	۰/۵۴ ^{b-g}	۲/۴۴ ^{ab}	۱۳۷/۹۳ ^c
	پرولین	۰/۳۱۳ ^e	۰/۴۹ ^{fg}	۲/۱۷ ^{bc}	۱۲۳/۰۷ ^{de}
	شاهد	۰/۳۲۰ ^{de}	۰/۵۹ ^{abc}	۲/۱۳ ^{bc}	۸۶/۶۳ ⁱ
	کیتوزان	۰/۳۰۷ ^e	۰/۶۰ ^{ab}	۱/۹۶ ^c	۱۰۵/۲۵ ^{gh}
شدید	NOC	۰/۳۲۳ ^{de}	۰/۵۷ ^{a-e}	۲/۰۶ ^c	۸۸/۴۱ ⁱ
	NSC	۰/۳۱۷ ^{de}	۰/۶۳ ^a	۲/۶۸ ^a	۱۱۵/۴۳ ^{ef}
	پرولین	۰/۳۱۳ ^e	۰/۵۸ ^{a-d}	۲/۲۰ ^{bc}	۹۷/۶۹ ^h

در هر ستون میانگین‌های دارای حرف مشترک از نظر آماری در سطح ۵ درصد با هم تفاوت معنی‌دار ندارند.

ویژگی کیفی و انبارمانی میوه گوجه‌فرنگی شد. برخی مطالعات نشان داده است که NSC از یک طرف از طریق کاهش تعرق میوه و از طرف دیگر توسط کاهش فعالیت ژن‌های فعال‌کننده آنزیم‌های مؤثر در تجزیه دیواره سلولی از تخریب آن مانع کرده که این موضوع باعث افزایش سفتی بافت میوه گوجه‌فرنگی در شرایط کم آبیاری می‌گردد (Dos Reis et al., 2019).

کم آبیاری باعث کاهش معنی‌دار عملکرد گوجه‌فرنگی در تمام ترکیبات زیستی شد. مشابه این نتایج Cosic و همکاران (۲۰۱۵) گزارش کردند که هر چند کم آبیاری در گوجه‌فرنگی باعث کاهش عملکرد میوه می‌شود اما این کاهش عملکرد از طریق بهبود ویژگی‌های کیفی میوه جبران می‌شود. پژوهش‌های مختلف حاکی از کاهش معنی‌دار عملکرد گوجه‌فرنگی در شرایط کم آبیاری است (Cui et al., 2020; Hassnain et al., 2020; Conti et al., 2019; Khapte et al., 2019; Nangare et

این موضوع به دلیل کاهش اندازه میوه و افزایش قندهای محلول میوه در شرایط تنش خشکی است (Shao et al., 2015). بر خلاف این نتایج اصفهانی و همکاران (۱۳۹۶) گزارش کردند که تیمارهای کم آبیاری باعث کاهش سفتی میوه گوجه‌فرنگی می‌گردد.

در شرایط آبیاری کامل (شاهد) دو ترکیب زیستی مشتق شده از کیتوزان این صفت را در مقایسه با شاهد به‌طور معنی‌دار کاهش داد. به‌طوری‌که کمترین سفتی میوه با کاربرد NOC و به‌میزان ۱/۹۲ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع مشاهده شد (جدول ۵). در شرایط کم آبیاری متوسط و شدید ترکیب زیستی NSC باعث افزایش معنی‌دار سفتی میوه شد به‌طوری‌که بیشترین سفتی میوه (۲/۶۸ کیلوگرم بر سانتی‌متر مربع) در این تیمار و در شرایط کم آبیاری شدید مشاهده شد. این نتایج حاکی از آن بود که می‌توان با اعمال کم آبیاری همراه با کاربرد ترکیب زیستی NSC از طریق افزایش سفتی میوه باعث بهبود

اخطاردهنده اکسید نیتریک و هیدروژن پراکسید، تولید اسیدهای آلی، قندها، اسیدهای آمینه و سایر متابولیت‌های مورد نیاز برای تنظیم اسمزی در شرایط تنش خشکی را تحریک کنند که می‌تواند عملکردی شبیه پرولین در شرایط تنش خشکی را در گیاه ایجاد کند (Hidangmayum *et al.*, 2019).

اثر ساده آبیاری و ترکیبات زیستی بر کلروفیل *b* TSS

و شاخص طعم: با کاهش میزان آب آبیاری، کلروفیل *b* به‌طور معنی‌دار در مقایسه با شاهد کاهش یافت اما بین کم آبیاری متوسط و شاهد تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. (جدول ۶). مشابه این نتایج، تأثیر منفی کم آبیاری بر میزان کلروفیل *b* (Celik *et al.*, 2017; Zhou *et al.*, 2017; Bahadur *et al.*, 2015; Giannakoula and Ilias, 2013)، گزارش شده است. گزارش شده است که کم آبی باعث تحریک فعالیت آنزیم‌های کلروفیلاز و پراکسیداز و در نتیجه تخریب کلروفیل شده که این موضوع باعث کاهش غلظت رنگدانه‌های فتوسنتزی می‌گردد (Arbona *et al.*, 2017). کاربرد ترکیبات زیستی نه تنها باعث افزایش معنی‌دار مقدار کلروفیل *b* نشد بلکه ترکیب NSC، این صفت را در مقایسه با شاهد به‌طور معنی‌دار و به میزان ۱۳/۳ درصد کاهش داد (جدول ۶) که این نتایج با یافته‌های Emami Bistgani و همکاران (۲۰۱۷) مطابقت داشت.

شاخص‌های کیفی میوه شامل TSS و شاخص طعم تحت تأثیر تیمارهای کم آبیاری به‌طور معنی‌دار تغییر کرد (جدول ۶). کم آبیاری باعث افزایش معنی‌دار TSS میوه گوجه‌فرنگی در مقایسه با شاهد شد هر چند تفاوت معنی‌دار بین کم آبیاری متوسط و شدید مشاهده نشد (جدول ۶). بیشترین میزان TSS (۵/۱۱) در کم آبیاری شدید به‌دست آمد. مشابه این نتایج Cui و همکاران (۲۰۲۰) و Chen و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند که تنش خشکی باعث بهبود TSS و در نتیجه کیفیت میوه گوجه‌فرنگی می‌شود. به‌نظر می‌رسد در شرایط تنش خشکی به‌دلیل ایجاد سازگاری به شرایط کم آبی میزان فعالیت آنزیم هگزوکیناز در برگ گوجه‌فرنگی افزایش یافته و در نتیجه سنتز قند در آن تحریک می‌شود (Dai *et al.*, 1999) از آن‌جا که میوه

al., 2016; Sadashiva *et al.*, 2016; Bahadur *et al.*, 2015; Shao *et al.*, 2015; Chen *et al.*, 2013, 2014; Giannakoula *et al.*, 2013; Patane and Cosentino, 2010). به‌نظر می‌رسد تنش خشکی از طریق کاهش میزان رنگیزه‌های گیاهی شامل کلروفیل *a*، کلروفیل کل و همچنین کاهش نسبت Fv/Fm و شاخص PI (جدول ۴) باعث کاهش میزان فتوسنتز و در نتیجه سرعت اسیمیلایون کربن شده که این موضوع تولید مواد پرورده و در نتیجه وزن میوه گوجه‌فرنگی را کاهش داده است. مشابه این نتایج نیز گزارش شده است که کم آبیاری از طریق تأثیر منفی بر میزان کلروفیل *a* و کل (Celik *et al.*, 2017; Zhou *et al.*, 2017; Bahadur *et al.*, 2015; Giannakoula and Ilias, 2013)، کاروتنوئید (دانشمند، ۱۳۹۲؛ Celik *et al.*, 2017) و کلروفیل کل (دانشمند، ۱۳۹۲، ساجدی نیا و همکاران، ۱۳۹۷) و همچنین شاخص‌های Fv/Fm و PI (Chen *et al.*, 2016; Bahadur *et al.*, 2015; Zhou *et al.*, 2015) باعث کاهش عملکرد گوجه‌فرنگی می‌شود.

کاربرد ترکیبات زیستی در هر سه سطح آبیاری باعث بهبود عملکرد گوجه‌فرنگی شد (جدول ۵). در بین ترکیبات زیستی NSC و کیتوزان بیشترین تأثیر را در بهبود عملکرد میوه داشت به‌طوری‌که بیشترین عملکرد میوه (۱۵۵/۰۶ تن در هکتار) در آبیاری کامل همراه با کاربرد ترکیب زیستی NSC مشاهده شد. درحالی‌که کمترین عملکرد میوه (۸۶/۶۳ تن در هکتار) در تیمار کم آبیاری شدید و عدم کاربرد ترکیب زیستی به‌دست آمد. از طرف دیگر محلول‌پاشی گوجه‌فرنگی با ترکیب NSC باعث افزایش عملکرد میوه در سطوح آبیاری شاهد، کم آبیاری متوسط و شدید به‌ترتیب به میزان ۵/۳۲، ۱۷/۹۱ و ۳۳/۲۴ درصد در مقایسه با شاهد شد. با توجه به نتایج جدول ۴ کیتوزان و مشتقات آن از طریق افزایش میزان رنگیزه‌های گیاهی، پرولین برگ و بهبود شاخص‌های فتوسنتزی باعث افزایش عملکرد میوه گوجه‌فرنگی در شرایط کم آبیاری شده است که با نتایج سایر محققین هم‌خوانی دارد (Hidangmayum *et al.*, 2019; Dos Reis *et al.*, 2019; Mirajkar *et al.*, 2019). از طرف دیگر گزارش شده است که کیتوزان و مشتقات آن قادرند از طریق تقویت مسیرهای

جدول ۶- اثر ساده سطوح کم آبیاری و نوع ترکیبات زیستی بر کلروفیل *b*، عدد اسپد، TSS و شاخص طعم گوجه‌فرنگی

شاخص طعم	کل مواد جامد محلول (TSS)		کلروفیل <i>b</i> میلی‌گرم بر گرم وزن تر برگ	تیمارهای آزمایشی
	درصد			
	کم آبیاری			
۰/۹۳ ^c	۴/۳۴ ^b	۰/۶۵ ^a	شاهد	
۰/۹۹ ^b	۴/۸۷ ^a	۰/۵۶ ^{ab}	متوسط	
۱/۰۳ ^a	۵/۱۱ ^a	۰/۵۲ ^b	شدید	
	ترکیب زیستی			
۰/۹۳ ^b	۴/۷۷ ^a	۰/۶۰ ^a	شاهد	
۱/۰۰ ^a	۴/۹۳ ^a	۰/۵۸ ^a	کیتوزان	
۰/۹۸ ^a	۴/۷۳ ^a	۰/۶۰ ^a	NOC	
۱/۰۰ ^a	۴/۷۲ ^a	۰/۵۲ ^b	NSC	
۰/۹۷ ^{ab}	۴/۷۳ ^a	۰/۵۶ ^{ab}	پرولین	

در هر ستون میانگین‌های دارای حرف مشترک از نظر آماری در سطح ۵ درصد با هم تفاوت معنی‌دار ندارند.

نتیجه افزایش TSS در میوه گوجه‌فرنگی می‌شود (Tonhati et al., 2020).

کم آبیاری باعث افزایش معنی‌دار شاخص طعم میوه گوجه‌فرنگی در مقایسه با شاهد شد (جدول ۶). بین هر سه سطح آبیاری از نظر شاخص طعم تفاوت معنی‌دار وجود داشت. بیشترین (۱/۰۳) و کمترین (۰/۹۳) شاخص طعم به ترتیب در کم آبیاری شدید و شاهد به دست آمد. ویژگی‌های تغذیه‌ای از جمله شاخص طعم گوجه‌فرنگی به صفاتی مانند TSS، اسید قابل تیتراسیون، اسیدهای آلی و آسکوربیک اسید (ویتامین ث) بستگی دارد (Cui et al., 2020). در مطالعه حاضر شاخص طعم براساس دو ویژگی TSS و TA ارزیابی شد و از آنجا که این شاخص با TSS نسبت مستقیم دارد (Zoran et al., 2014) لذا کم آبی از طریق بهبود TSS باعث افزایش شاخص طعم شد که با نتایج سایر محققین در این زمینه مطابقت داشت (Cui et al., 2020; Chen et al., 2014). تمام ترکیبات زیستی باعث افزایش شاخص طعم میوه گوجه‌فرنگی شدند (جدول ۶) که این افزایش برای تمام ترکیبات بجز پرولین معنی‌دار بود. بیشترین شاخص طعم (۱/۰۰) با کاربرد کیتوزان و NSC به دست آمد. مطالعات نشان

گوجه‌فرنگی منبع قوی برای جذب هیدرات کربن است، بخش زیادی از قند تجمع‌یافته در برگ توسط میوه جذب می‌شود (Chen et al., 2014).

میزان TSS میوه تحت تأثیر کاربرد مواد زیستی قرار نگرفت. هر چند کاربرد کیتوزان موجب افزایش جزئی در این ویژگی کیفی میوه شد. از طرف دیگر پرولین نتوانست این شاخص را بهبود بخشد (جدول ۶). گزارش شده است که کیتوزان در میوه گوجه‌فرنگی باعث افزایش جزئی و غیرمعنی‌دار (El-Tantawy, 2009) و افزایش معنی‌دار در میوه بادنجان (Sultana et al., 2017) می‌شود. در تأیید این نتایج مطالعات نشان داده است که کیتوزان و مشتقات آن از طریق تحریک سنتز و افزایش فعالیت آنزیم‌های فتوستتزی موجب افزایش فتوستتز و در نتیجه سنتز قند می‌گردد (Chamnanmanoontham et al., 2015). در حالی که برخی گزارش‌ها حاکی از کاهش معنی‌دار این شاخص در میوه گوجه‌فرنگی در اثر محلول‌پاشی مشتقات کیتوزان می‌باشد (Sultana et al., 2017). مطالعات نشان داده است که کاربرد پرولین در شرایط تنش‌های محیطی از طریق کاهش میزان رادیکال‌های آزاد اکسیژن مانع از تخریب ترکیبات آلی و در

داده است که اگر شاخص طعم در گوجه‌فرنگی بیشتر از ۰/۸۵ باشد از بازارپسندی بسیار مطلوبی برخوردار خواهد بود (Ilic *et al.*, 2012)، بنابراین رقم مورد مطالعه (دافنیس) از نظر این شاخص در حد بسیار مطلوب می‌باشد.

نتیجه‌گیری

در سال‌های اخیر کاربرد ترکیبات زیستی جهت تعدیل شرایط تنش در گیاهان زراعی متداول شده است. نتایج این پژوهش نشان داد که کاربرد ترکیبات مشتق‌شده از کیتوزان شاملان، او-دی کربوکسی متیل کیتوزان (NOC) و ان سوکسینیل کیتوزان (NSC)، در شرایط کم آبیاری از طریق تحریک سنتز مواد مختلف و کمک‌کننده نسبت به تعدیل شرایط تنش کم‌آبی نقش مؤثری داشته و در این زمینه از پرولین‌کاریبی بیشتری داشتند.

منابع

- اصفهانی، ز.، برزگر، ط.، قهرمانی، ز. و نیکبخت، ج. (۱۳۹۶) آثار محلول‌پاشی مگافول بر عملکرد و کیفیت میوه گوجه‌فرنگی رقم ریوگرند تحت شرایط تنش کم آبی. مجله به‌زراعی کشاورزی ۱۹: ۱۰۰۹-۹۹۵.
- امیری، الف.، سیروس مهر، ع. و اسمعیل‌زاده بهابادی، ص. (۱۳۹۴) اثر محلول‌پاشی اسید سالیسیلیک و کیتوزان بر عملکرد گیاه گلرنگ در شرایط تنش خشکی. مجله پژوهش‌های گیاهی ۲۸: ۷۲۵-۷۱۲.
- بهبودی، ف.، طهماسبی سروستانی، ز.، کسای، م. ز.، مدرس ثانوی، س. ع. و سروش‌زاده، ع. (۱۳۹۸) اثر محلول‌پاشی و مصرف حاکی نانو ذرات کیتوزان بر کلروفیل، فتوسنتز، عملکرد و اجزای عملکرد گندم (*Triticum aestivum* L.) تحت تنش خشکی پس از گرده افشانی. مجله فرآیند و کارکرد گیاهی ۲۹: ۲۸۵-۲۷۱.
- پورسلطان هوجقان، م.، آیوئی، ح.، طباطبایی، س. ج. و نعمتی، س. ح. (۱۳۹۶) اثر محلول‌پاشی اسیدهای آمینه بر خصوصیات رشدی و فیزیولوژیکی گوجه‌فرنگی در شرایط تنش شوری. دانش نوین کشاورزی ۱۳: ۵۰-۴۱.
- پوزش شیرازی، م.، زلفی باوریانی، م.، مدرسی، م. و بهزادی، ب. (۱۳۹۲) تأثیر تنش خشکی در مراحل مختلف رشد رویشی و زایشی بر کمیت و کیفیت محصول گوجه‌فرنگی. نشریه علوم باغبانی ایران ۴۴: ۴۵۹-۴۵۱.
- دانشمند، ف. (۱۳۹۲) اثر پیش‌تیمار آسکوربیک اسید در گیاه گوجه‌فرنگی و واکنش به تنش خشکی میزان تنش اکسیداتیو، اسمولیت‌ها، ترکیبات فنلی و پروتئین. مجله زیست‌شناسی گیاهی شماره ۱۸: ۶۶-۵۳.
- دهقانی، م. ص.، نعیمی، م.، غلامعلی‌پور علمداری، ا. و جباری، ح. (۱۳۹۸) اثر محلول‌پاشی کیتوزان بر ویژگی‌های کمی و کیفی بابونه آلمانی (*Matricaria chamomilla* L.) تحت تنش کم‌آبی. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران ۹۳: ۱۳۳-۱۲۱.
- ساجدی نیا، ح.، صیدی، م.، قنبری، ف. و بگنظری، م. (۱۳۹۷) اثر پلیمر سوپر جاذب بر عملکرد و برخی صفات گوجه‌فرنگی تحت رژیم‌های مختلف آبیاری. نشریه دانش کشاورزی و تولید پایدار ۴: ۱۷۴-۱۶۳.
- علوی اصل، س. ع.، منصوری‌فر، س.، مدرس ثانوی، س. ع. م.، اسیلان، ک. س.، طباطبائی، س. ع. و مرادی قهدریجانی م. (۱۳۹۵) تأثیر کیتوزان و زئولیت بر رشد و عملکرد کنگد (*Sesamum indicum* L.) تحت شرایط مختلف آبیاری در یزد. تنش‌های محیطی

به‌طوری‌که این ترکیبات از طریق افزایش میزان رنگیزه‌های گیاهی و بهبود شاخص‌های فتوسنتزی باعث افزایش عملکرد میوه گوجه‌فرنگی شدند. اگر چه در شرایط کم آبیاری شدید این ترکیبات نتوانستند عملکرد را در مقایسه با شاهد (آبیاری کامل) افزایش دهند ولی توانستند برخی شاخص‌های کیفی میوه گوجه‌فرنگی از جمله میزان TSS، TA، شاخص طعم و سفتی میوه را در شرایط کم آبیاری بهبود بخشند. بنابراین به‌نظر می‌رسد که ترکیبات زیستی مشتق‌شده از کیتوزان از طریق بهبود خواص کیفی میوه کاهش عملکرد ناشی از کم آبیاری را تا حدودی جبران کنند. همچنین در شرایط کم آبیاری، استفاده از کیتوزان و مشتقات آن، می‌تواند تا حدودی باعث تعدیل اثرات منفی تنش خشکی بر کشاورزی گردد.

در علوم زراعی ۹: ۱۷۲-۱۶۳.

- ملک‌پور، ف.، سلیمی، الف. و قاسمی پیربلوطی، ع. (۱۳۹۵) تأثیر محرک زیستی کیتوزان بر صفات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی ریحان بنفش (*Ocimum basilicum* L.) تحت تنش کم‌آبی. مجله اکوفیزیولوژی گیاهی ۲۷: ۵۶-۷۱.
- مهرگان، م.، مهرآفرین، ع.، لبافی، م. ر. و نقدی‌بادی، ح. (۱۳۹۶) اثر غلظت‌های مختلف محرک زیستی کیتوزان بر خصوصیات بیوشیمیایی و مورفوفیزیولوژیکی گیاه استویا (*Stevia rebaudiana* Bertoni). فصلنامه گیاهان دارویی ۶۲: ۱۸۱-۱۶۹.
- Agbemafle, R., Owusu-Sekyere, J., Bart-Plange, A. and Otchere, J. (2014) Effect of deficit irrigation and storage on physicochemical quality of tomato (*Lycopersicon esculentum* mill. var. pectomech). Food Science and Quality Management 34: 113-120.
- Agrawal, G., Rakwal, R., Tamogami, S., Yonekurad, M., Kubo, A. and Saji, H. (2002) Chitosan activates defense/stress response(s) in the leaves of *Oryza sativa* seedlings. Plant Physiology and Biochemistry 40: 1061-1069.
- Ajithkumar, I. P. and Panneerselvam, R. (2014) ROS scavenging system, osmotic maintenance, pigment and growth status of *Panicum sumatrense* Roth. under drought stress. Cell Biochemistry and Biophysics 68: 587-595.
- Alizadeh, A. and Kamali, G. A. (2007) Crops Water Requirements. Imam Reza University Press, Mashhad.
- Allen, R. G., Pereira, L. S., Raes, D. and Smith, M. (1998) Crop evapotranspiration; Guidelines for computing crop water requirements. FAO Irrigation and Drainage, Rome, Italy.
- Ali, Q., Ashraf, M., Shahbaz, M. and Humera, H. (2008) Ameliorating effect of foliar applied proline on nutrient uptake in water stressed maize (*Zea mays* L.) plants. Pakistan Journal of Botany 40: 211-219.
- AOAC. (1995) Official Method of Analysis of AOAC International, 16th Ed. The United States of America. DC.
- Arbona, V., Manzi, M., Zandalinas, S., Vives Peris, V., Perez-Clemente R. M. and GomezCadenas, A. (2017) Physiological, metabolic, and molecular responses of plants to abiotic stress. In: Stress Signaling in Plants: Genomics and Proteomics Perspective. (eds. Sarwat, M., Ahmad, A., Abdin, M. Z. and Ibrahim, M. M.) Pp. 1-35. Springer, International Publishing.
- Arnon, D. I. (1949) Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenoloxidase in *Beta vulgaris*. Plant Physiology 24: 1-15.
- Bahadur, A., Lama, T. D. and Chaurasia, S. N. S. (2015) Gas exchange, chlorophyll fluorescence, biomass production, water use and yield response of tomato (*Solanum lycopersicum*) grown under deficit irrigation and varying nitrogen levels. Indian Journal of Agricultural Sciences 85: 224-228.
- Bates, L. S., Waldern, S. P. and Teave, I. D. (1973) Rapid determination of proline for water stress studies. Journal of Plant and Soil 39: 205-207.
- Brestic, M. and Zivcak, M. (2013) PSII fluorescence techniques for measurement of drought and high temperature stress signal in crop plants: Protocols and applications. In: Molecular Stress Physiology of Plants. (eds. Rout, G. R. and Das, A. B.). Springer, Berlin, Heidelberg.
- Chamnanmanoontham, N., Pongprayoon, W., Pichayangkura, R., Roytrakul, S. and Chadchawan, S. (2015) Chitosan enhances rice seedling growth via gene expression network between nucleus and chloroplast. Plant Growth Regulation 75: 101-114.
- Chen, J., Kang, S., Du, T., Qiu, R., Guo, P. and Chen, R. (2013) Quantitative response of greenhouse tomato yield and quality to water deficit at different growth stages. Agricultural Water Management 129: 152-162.
- Chen, Y. E., Liu, W. J., Su, Y. Q., Cui, J. M., Zhang, Z. W., Yuan, M., Zhang, H. Y. and Yuan, S. (2016) Different response of photosystem II to short and long-term drought stress in *Arabidopsis thaliana*. Physiologia Plantarum 158: 225-35.
- Chen, J., Kang, S., Du, T., Guo, P., Qiu, R., Chen, R. and Gu, F. (2014) Modeling relations of tomato yield and fruit quality with water deficit at different growth stages under greenhouse condition. Agricultural Water Management 146: 131-148.
- Chitarra, W., Pagliarani, C., Maserti, B., Lumini, E., Siciliano, I., Cascone, P., Schubert, A., Gambino, G., Balestrini, R. and Guerrieri, E. (2016) Insights on the impact of arbuscular mycorrhizal symbiosis on tomato tolerance to water stress. Plant Physiology 171: 1009-1023.
- Cosic, M., Djurovic, N., Todorovic, M., Maletic, R., Zecevic, B. and Stricevic, R. (2015) Effect of irrigation regime and application of kaolin on yield, quality and water use efficiency of sweet pepper. Agricultural Water Management 159: 139-147.
- Cho, M. H., Noh, K. and Prinyawiwatkul, W. (2008) Chitosan treatments affect growth and selected quality of sunflower sprouts. Journal of Food Science 73: 70-77.
- Christen, D., Schonmann, S., Jermini, M., Strasser, R. J. and De`fago, G. (2007) Characterization and early detection of grapevine (*Vitis vinifera*) stress responses to esca disease by in situ chlorophyll fluorescence and comparison with drought stress. Environmental and Experimental Botany 60: 504-514.

- Crini, G. (2019) Historical review on chitin and chitosan biopolymers. *Environmental Chemistry Letters* 17: 1623-1643.
- Celik, O., Ayan, A. and Atak, C. (2017) Enzymatic and non-enzymatic comparison of two different industrial tomato (*Solanum lycopersicum*) varieties against drought stress. *Botanical Studies* 58: 32.
- Conti, V., Mareri, L., Faleri, C., Nepi, M., Romi, M., Cai, G. and Cantini, C. (2019) Drought stress affects the response of Italian local tomato (*Solanum lycopersicum* L.) varieties in a genotype-dependent manner. *Plants* 8: 336
- Cui, J., Shao, G., Lu, J., Keabetswe, L. and Hoogenboom, G. (2020) Yield, quality and drought sensitivity of tomato to water deficit during different growth stages. *Scientia Agricola* 77
- Dai, N., Schaffer, A., Petreikov, M., Shahak, Y., Giller, Y. and Ratner, K. (1999) Overexpression of *Arabidopsis* hexokinase in tomato plants inhibits growth, reduces photosynthesis, and induces rapid senescence. *The Plant Cell* 11: 1253-1266.
- Dalal, V. K. and Tripathy, B. C. (2018) Water-stress induced downsizing of light-harvesting antenna complex protects developing rice seedlings from photo-oxidative damage. *Scientific Reports* 8: 5955.
- Dos Reis, C. O., Magalhaes, P. C., Roniel, G. A., Lorena, G. A., Valquiria, M. R. and Diogo, T. C. (2019) Action of N-succinyl and N,O-dicarboxymethyl chitosan derivatives on chlorophyll photosynthesis and fluorescence in drought-sensitive maize. *Journal of Plant Growth Regulation* 38: 619-630.
- Dzung, N. A., Khanh, V. T. P. and Dzung, T. T. (2011) Research on impact of chitosan oligomers on biophysical characteristics, growth, development and drought resistance of coffee. *Carbohydrate Polymers* 84: 751-755.
- El Amerany, F., Meddich, A., Wahbi, S., Porzel, A., Taourirte, M., Rhazi, M. and Hause, B. (2020) Foliar application of chitosan increases tomato growth and influences mycorrhization and expression of endochitinase-encoding genes. *International Journal of Molecular Sciences* 21:535.
- El-Tantawy, E. M. (2009) Behavior of tomato plants as affected by spraying with chitosan and aminofort as natural stimulator substances under application of soil organic amendments. *Pakistan Journal of Biological Science* 12: 1164-1173.
- Emami Bistgani, Z., Siadat, S. A., Bakhshandeh, A., Ghasemi Pirbalouti, A. and Hashemi, M. (2017) Interactive effects of drought stress and chitosan application on physiological characteristics and essential oil yield of *Thymus daenensis* Celak. *The Crop Journal* 5: 407-415.
- Farouk, S., Ghoneem, K. M. and Abeer, A. A. (2008) Induction and expression of systemic resistance to downy mildew disease in cucumber plant by elicitors. *Egyptian Journal of Phytopathology* 36: 95-111.
- Farouk, S. and Amany, A. R. (2012) Improving growth and yield of cowpea by foliar application of chitosan under water stress. *Egyptian Journal of Biology* 14: 14-26.
- Galindo, A., Collado, J., Grinan, I., Corell, M., Centeno, A., Martin-Palomo, M. J., Giron, I., Rodriguez, H. P., Cruz, P. Z., Memmi, H., Carbonell-Barrachina, A., Hernandez, F., Torrecillas, A., Moriana, A. and Perez, L. D. (2018) Deficit irrigation and emerging fruit crops as a strategy to save water in Mediterranean semiarid agrosystems. *Agricultural Water Management* 202: 311-324.
- Geerts, S. and Raes, D. (2009) Deficit irrigation as a non-farm strategy to maximize crop water productivity in dry areas. *Agricultural Water Management* 96: 1275-1284.
- Ghonaem, A. A., El-Nemr, M. A., Abdel-Mawgoud, A. M. R. and El-Tohamy, W. A. (2010) Enhancement of sweet pepper crop growth and production by application of biological, organic and nutritional solutions. *Research Journal of Agriculture and Biological Sciences* 6: 349-355.
- Giannakoula, A. E. and Ilias, I. F. (2013) The effect of water stress and salinity on growth and physiology of tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill.). *Archives of Biological Sciences* 65: 611-620.
- Guo, Y. Y., Yu, H. Y., Kong, D. S., Yan, F. and Zhang, Y. J. (2016) Effects of drought stress on growth and chlorophyll fluorescence of *Lycium ruthenicum* Murr. seedlings. *Photosynthetica* 54: 524-531.
- Hassnain, M., Alam, I., Ahmad, A., Basit, I., Ullah, N., Alam, I., Ullah, M. A., Khalid, B. M. and Shair, M. (2020) Efficacy of chitosan on performance of tomato (*Lycopersicon esculentum* L.) plant under water stress condition. *Pakistan Journal of Agricultural Research* 33: 27-41.
- Hidangmayum, A., Dwivedi, P., Katiyar, D. and Hemantaranjan, A. (2019) Application of chitosan on plant responses with special reference to abiotic stress. *Physiology and Molecular Biology of Plants* 25: 313-326.
- Ilic, Z. S., Milenkovic, L., Stanojevic, L., Cvetkovic, D. and Fallik, E. (2012) Effects of the modification of light intensity by color shade nets on yield and quality of tomato fruits. *Scientia Horticulturae* 139: 90-95.
- Jiao, Z., Li, Y., Li, J., Xu, X., Li, H., Lu, D. and Wang, J. (2012) Effects of exogenous chitosan on physiological characteristics of potato seedlings under drought stress and rehydration. *Potato Research* 55: 293-301.
- Jiang, C. D., Shi, L., Gao, H. Y., Schansker, G., To' th, S. Z. and Strasser, R. J. (2006) Development of photosystems 2 and 1 during leaf growth in grapevine seedlings probed by chlorophyll a fluorescence transient and 820 nm transmission in vivo. *Photosynthetica* 44: 454-463.
- Joshua-Otieno, O., Xing-Shun, S., Wen-Hai, H., Kai, S., Yan-Hong, Z. and Jing-Quan, Y. (2009) Detached leaves of tomato differ in their photosynthetic physiological response to moderate high and low temperature stress. *Scientia*

- Horticulturae 123: 17-22.
- Kahlaoui, B., Hachicha, M., Rejeb, S., Rejeb, M. N., Hanchi, B. and Misle, E. (2014) Response of two tomato cultivars to field-applied proline under irrigation with saline water: Growth, chlorophyll fluorescence and nutritional aspects. *Photosynthetica* 52: 421-429.
- Khapte, P. S., Kumar, P., Burman, U. and Kumar, P. (2019) Deficit irrigation in tomato: Agronomical and physio-biochemical implications. *Scientia Horticulture* 248: 256-264.
- Li, G. L., Wu, H. X., Sun, Y. Q. and Zhang, S. Y. (2013) Response of chlorophyll fluorescence parameters to drought stress in sugar beet seedlings. *Russian Journal of Plant Physiology* 60: 337-342.
- Li, J., Ouyang, B., Wang, T., Luo, Z., Yang, C., Li, H., Sima, W., Zhang, J. and Ye, Z. (2016) HyPRP1 gene suppressed by multiple stresses plays a negative role in abiotic stress tolerance in tomato. *Frontiers in Plant Science* 7: 967.
- Li, J., Wang, Y., Wei, J., Pan, Y., Su, C. and Zhang, X. (2018) A tomato proline-, lysine-, and glutamic-rich type gene SpPKE1 positively regulates drought stress tolerance. *Biochemical and Biophysical Research Communications* 499: 777-782.
- Malekpoor, F., Ghasemi pirbalouti, A. and Salimi, A. (2016) Effect of foliar application of chitosan on morphological and physiological characteristics of basil under reduced irrigation. *Research on Crops* 17.
- Mirajkar, S. J., Dalvi, S. G., Ramteke, S. D. and Suprasanna, P. (2019) Foliar application of gamma radiation processed chitosan triggered distinctive biological responses in sugarcane under water deficit stress conditions. *International Journal of Biological Macromolecules* 139: 1212-1223.
- Muley, A. B., Ladole, M. R., Suprasanna, P. and Dalvi, S. G. (2019) Intensification in biological properties of chitosan after γ -irradiation. *International Journal of Biological Macromolecules* 131: 435-444.
- Nangare, D. D., Singh, Y., Kumar, P. S. and Minhas, P. S. (2016) Growth, fruit yield and quality of tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill.) as affected by deficit irrigation regulated on phenological basis. *Agricultural Water Management* 171: 73-79.
- Nielsen, S. S (2017) Vitamin C determination by indophenol method. In: *Food Analysis Laboratory Manual, Food Science Text Series* (ed. Nielsen, S. S.) Pp. 143-146. Springer International Publishing.
- Oukarroum, A., Schansker, G. and Strasser, R. J. (2009) Drought stress effects on photosystem I content and photosystem II thermotolerance analyzed using Chl a fluorescence kinetics in barley varieties differing in their drought tolerance. *Physiologia Plantarum* 137: 188-199.
- Patane, C. and Cosentino, S. L. (2010) Effects of soil water deficit on yield and quality of processing tomato in a Mediterranean climate. *Agricultural Water Management* 97: 131-138.
- Rabelo, V. M., Magalhaes, P. C., Bressanin, L. A., Carvalho, D. T., Oliveira dos Reis, C., Karam, D., Doriguetto, A. C., Henrique dos Santos, M., Rodrigues dos Santos Santos Filho, P. and De Souza, T. C. (2019) The foliar application of a mixture of semisynthetic chitosan derivatives induces tolerance to water deficit in maize, improving the antioxidant system and increasing photosynthesis and grain yield. *Science Reports* 9: 8164.
- Rahbarian, R., Khavari-Nejad, R., Ganjeali, A., Bagheri, A. and Najafi, F. (2011) Drought stress effects on photosynthesis, chlorophyll fluorescence and water relations in tolerant and susceptible chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes. *Acta Biologica Cracoviensia Series Botanica* 53: 47-56.
- Rahdari, P. and Hoseini, S. M. (2012) Drought stress: A review. *International Journal of Agronomy and Plant Production* 3: 443-6.
- Sadashiva, A. T., Singh, A., Kumar, R. P., Sowmya, V. and D'mello, D. P. (2016) Tomato. In: *Abiotic Stress Physiology of Horticultural Crops* (eds. Srinivasa Rao, N. K., Shivashankara, K. S. and Laxman, R. H.) Pp. 121-132. Springer India Publication, Bengaluru.
- Sathiyabama, M., Gurunathan, A. and Charles, R. (2013) Chitosan-induced defence responses in tomato plants against early blight disease caused by *Alternaria solani* (Ellis and Martin) Sorauer. *Archives of Phytopathology and Plant Protection* 47.
- Sharma, A., Shahzad, B., Kumar, V., Kohli, S. K., Sidhu, G. P. S., Bali, A. S., Handa, N., Kapoor, D., Bhardwaj, R. and Zheng, B. (2019) Phytohormones regulate accumulation of osmolytes under abiotic stress. *Biomolecules* 9: 285.
- Sharif, R., Mujtaba, M., Ur Rahman, M., Shalmani, A., Ahmad, H., Anwar, T., Tianchan, D. and Wang, X. (2018) The multifunctional role of chitosan in horticultural crops; A review. *Molecules* 23: 872.
- Shao, G. C., Deng, S., Liu, N., Wang, M. H. and She, D. L. (2015) Fruit quality and yield of tomato as influenced by rain shelters and deficit irrigation. *Journal of Agricultural Science and Technology* 17: 691-704.
- Strasser, R. J., Srivastava, A. and Tsimilli-Michael, M. (2000) The Fluorescence Transient as a Tool to Characterize and Screen Photosynthetic Samples. *Probing Photosynthesis: Mechanisms, Regulation and Adaptation*. Taylor and Francis, New York.
- Sultana, S., Islam, M., Afifa Khatun, M., Afzal Hassain, M. and Huque, R. (2017) Effect of foliar application of oligo-chitosan on growth, yield and quality of tomato and eggplant. *Asian Journal of Agricultural Research* 11: 36-42.
- Tonhati, R., Mello, S. C., Momesso, P. and Pedroso, R. M. (2020) L-proline alleviates heat stress of tomato plants grown under protected environment. *Scientia Horticulturae*. 268.

- Young, S. L., Yong, H. K. and Sung, B. K. (2005) Changes in the respiration, growth, and vitamin C content of soybean sprouts in response to chitosan of different molecular weights. *Horticultural Science* 40: 1333-1335.
- Zhou, R., Xiaqing, Y., Katrine, K., Eva, R., Carl-Otto, O. and Zhen, W. (2015) Screening and validation of tomato genotypes under heat stress using Fv/Fm to reveal the physiological mechanism of heat tolerance. *Environmental and Experimental Botany* 118: 1-11.
- Zhou, R., Yu, X., Ottosen, C., Rosenqvist, E., Zhao, L., Wang, Y., Yu, W., Zhao, T. and Wu, Z. (2017) Drought stress had a predominant effect over heat stress on three tomato cultivars subjected to combined stress. *BMC Plant Biology* 17: 24.
- Zivcak, M., Brestic, M., Olsovska, K. and Slamka, P. (2008) Performance index as a sensitive indicator of water stress in *Triticum aestivum*. *Plant Soil and Environment* 54: 133-139.
- Zoran, S. I., Nikolaos, K. and Ljubomir, S. (2014) Tomato fruit quality from organic and conventional production. In: *Organic Agriculture Towards Sustainability*. (ed. Pilipavicius, V.) Pp. 147-169. Intechopen publisher, London.

Ameliorating effect of proline, chitosan and its derivatives on photosynthetic pigments, chlorophyll fluorescence indices, qualitative characteristics and yield of greenhouse tomato (*Lycopersicon esculentum* Mill.) under deficit irrigation conditions

Mohamadreza Shamekh, Leila Jafari*, Farzin Abdollahi

Horticultural Science Department, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Hormozgan
(Received: 19/09/2020, Accepted: 16/02/2021)

Abstract

Nowadays, to ameliorate the effects of environmental stress on agricultural products, the use of biological compounds has drawn much attention. In order to investigate the ameliorating effect of some biological compounds on fluorescence indices, photosynthetic pigments and yield of greenhouse tomatoes under deficit irrigation conditions, a split plot experiment was conducted as a randomized complete block design in the research greenhouse of University of Hormozgan. The experimental factors included three irrigation levels (full irrigation as control, moderate and severe deficit irrigation) as the main factor and foliar application of different biological compounds (control, proline, chitosan and N-Succinyl (NSC) and N, O dicarboxymethylate chitosan (NOC)) as a sub-factor. When biological compounds were applied, the amount of chlorophyll a, chlorophyll a/b, and carotenoids content were increased at each irrigation level as compared to the control, so that the highest increases in these traits were observed with NSC. In most cases, under severe deficit irrigation, the use of biological compounds increased the leaf proline content and the highest increase was observed with the foliar application of proline. Under moderate and severe deficit irrigation conditions the highest values of Fv/Fm were obtained with chitosan and NSC, respectively so that these two compounds caused 22.4 and 21.8% increase in Fv/Fm as compared to the control. The highest taste index (1.06) was observed with the use of chitosan in severe deficit irrigation condition due to increasing in fruit TSS and TA contents. Among the biological compounds, NSC and chitosan had the greatest improving effect on the tomato fruit yield. Thus, NSC foliar application increased fruit yield in control, moderate and severe deficit irrigation by 32.5, 91.17 and 24.33%, respectively. Therefore, according to these results, under deficit irrigation conditions, chitosan and its derivatives can reduce the effects of drought stress on tomatoes more efficiently than proline.

Key words: Water stress, Fruit yield, Deficit irrigation, Tomato, Chitosan derivatives

Corresponding author, Email: Jafari.leila@hormozgan.ac.ir